

کتاب روت

نوعی و عروسانش

- وواقع شد در ایام حکومت داوران که قطعی در زمین پیداشد، و مردمی از بیت لحم
یهود ارفت تادر بlad موآب ساکن شود، او وزنش و دلوپسرش.^۱
- ۲ واسم آن مردالیلک بود، واسم زنش نوعی، و پسرانش به محلون و کلیون مسمی و
افراتیان بیت لحم یهود ابودند. پس به بلاد موآب رسیده، در آنجاماندند.
- ۳ والیلک شوهر نوعی، مردو اباد و پسرش باقی ماند.
- ۴ وایشان از زنان موآب برای خود زن گرفتند که نام یکی عرفه و نام دیگری روت بود،
و در آنجاقریب به ده سال توقف نمودند.
- ۵ و هر دوی ایشان محلون و کلیون نیز مردند، و آن زن از دلوپسر و شوهر خود محروم ماند.
پس او باد و عروس خود برخاست تا از بلاد موآب بیگردد، زیرا که در بلاد موآب شنیده
بود که خداوندان از قوم خود تقدمنموده، نان به ایشان داده است.
- ۶ و از مکانی که در آن ساکن بود بیرون آمد، و دو عروس همراه وی بودند، و به راه
روانه شدند تا به زمین یهود امراجعت کنند.
- ۷ نوعی به دو عروس خود گفت: «روید و هر یکی از شما به خانه مادر خود بیگردید،
و خداوند بر شما احسان کاد، چنانکه شما به مردگان و به من کردید.
- ۸ و خداوند به شما عطا کاد که هر یکی از شما در خانه شوهر خود راحت یا بید.» پس ایشان
را بوسید و آواز خود را بلند کرده، گرسنگند.
- ۹ و به او گفتند: «ی بلکه همراه تو نزد قوم تو خواهیم برگشت.»
- نوعی گفت: «ی دخترانم بیگردید، چرا همراه من بیا بید؟ آیا در رحم من هنوز پسران هستند
که برای شما شوهر بیاشند؟
- ای دخترانم بیگشته، راه خود را پیش گیرید زیرا که برای شوهر گرفتن زیاده پیرهستم،
واگرگویم که امیددارم و امشب نیزیه شوهر داده شوم و پسران هم بزایم،
آیات بالغ شدن ایشان صبر خواهید کرد، و به خاطر ایشان، خود را از شوهر گرفتن محروم

خواهید داشت؟ نیای دخترانم زیرا که جانم برای شما بسیار تلغی شده است چونکه دست خداوندیر من درازشده است.»

پس بار دیگر آواز خود را بلند کرده، گیستند و عرفه مادر شوهر خود را بوسید، اما روت به او چسبید.

^{۱۵} واو گفت: «ینک زن برادر شوهرت نزد قوم خود و خدايان خويش برگشته است تو نيز در عقب زن برادر شوهرت برگرد.»

روت گفت: «رمن اصرار مکن که توراتر کنم و از نزد تورگدم، زیرا هرجایي که روی میآیم و هرجایي که منزل کني، منزل میکنم، قوم توقوم من و خداي تو خداي من خواهد بود.

^{۱۷} جايی که بميري، ميميرم و در آنجاد فن خواهم شد. خداوند به من چنین بلکه زياده براين کندا گرچيزی غيراز موت، مر از توجد نمایيد.»

پس چون دید که او را ي رفتن همراهش مصمم شده است از سخنگفتن با وي بازيستاد. ^{۱۹} وايشان هر دورو و انه شدن دتابه بيت لحم رسيدند، و چون وارد بيت لحم گردیدند،

تمامی شهر بر ايشان به حرکت آمد، زنان گفتند که آياين نوعی است؟ او به ايشان گفت: «رانعومی مخوانيد بلکه مر امر به بخوانيد زیرا قادر مطلق به من مرارت سخت رسانيده است.

^{۲۱} من پر برون رفتم و خداوند مر اخالی برگردانيد پس برای چه مر انعومی میخوانيد چونکه خداوند مر اذليل ساخته است و قادر مطلق به من بدی رسانيده است.»

ونعومی مراجعت کردو عروش روت موآيه که ازيلاد موآب برگشته بود، همراه وی آمد، و در ابتدای درو يدين جو وارد بيت لحم شدند.

روت و بو عنز

ونعومی خويش شوهری داشت که مر دی دولتند، بو عزنام از خاندان الیلک بود.

^۲ و روت موآيه به نوعی گفت: «راجازت ده که به کشتزارها بروم و در عقب هر کسي که در نظرش التفات يابم خوش چيني نمایم. او وی را گفت: «روای دخترم.»

پس روانه شده، به کشتزار درآمد و در عقب دروندگان خوش چيني مينمود، واتفاق

اویه قطعه زمین بوعز که از خاندان ایلک بود، افتاد.

^۴ واینک بوعز از بیت لحم آمده، به دروند گان گفت: «داوند باشما باد.» ایشان وی را گفتند: «داوند تورا بر کت دهد.»

و بوعز به نوکر خود که بر دروند گان گاشته بود، گفت: «ین دختر از آن کیست؟» نوکر که بر دروند گان گاشته شده بود، در جواب گفت: «ین است دختر موآیه که بانعومی از بیلا دموآب بر گشته است،

و به من گفت: «من اینکه خوش چینی نمایم و در عقب دروند گان در میان با فهها جمع کنم، پس آمده، از صبح تابه حال مانده است، سوای آنکه اندکی در خانه توقف کرده است.»

و بوعز به روت گفت: «ی دخترم مگر غنی شنوی، به هیچ کشت زار دیگر رای خوش چینی مر و وازان بجاهم مگذریلکه با کنیزان من در اینجا باش.

^۵ و چشمانت به زمینی که میدرondenگران باشد و در عقب ایشان برو، آیا جوانان را حکم نکردم که تورالمس نکنند، و آگر تشنه باشی، نزد ظروف ایشان برو و از آنچه جوانان میکشند، بنوش.»

پس به روی درافتاده، اوراتابه زمین تعظیم کرد و به او گفت: «رای چه در نظر توالتفات یافتم که به من توجه نمودی و حال آنکه غرب بب هستم.»

بوعز در جواب او گفت: «زهر آنچه بعد از مردن شوهرت به مادر شوهر خود کردی اطلاع تمام به من رسیده است، و چگونه پدر و مادر روز می و زمین ولادت خود را ترک کرده، نزد قومی که پیشترند انسنته بودی، آمدی.

^{۱۲} خداوند عمل تورا جزاده دواز جانب یهوه، خدای اسرائیل، که در زیر بالهایش پناه برده، اجر کامل به تو پرسد.»

گفت: «ی آقایم، در نظر توالتفات پیام زیرا که مر اسلی دادی و به کنیزان خود سختان دل آویز گفتی، اگرچه من مثل یکی از کنیزان تو نیستم.»

بوعز وی را گفت: «روقت چاشت اینجا بیوازنان بخور و لقمه خود را در شیره فروبر.»

پس تزد دروند گان نشست و غله بر شته به او دادند و خورد و سیر شده، با قیمانده را واگذاشت.

^{۱۵} و چون برای خوش چینی بر خاست بوعز جوانان خود را امر کرده، گفت: «گذارید

که در میان بافته‌ها هم خوش‌چینی نماید و اوراز جرمن مایید.
 ۱۶ و نیز از دسته‌ها کشیده، برایش بگذرید تا بر چیند و اوراعتاب مکنید، پس تاشام در آن کشتزار خوش‌چینی نموده، آنچه را که بر چیده بود، کوپید و به قدریک ایله جو بود.

۱۸ پس آن را برداشت، به شهر درآمد، و مادر شوهرش آنچه را که بر چیده بود، دید، و آنچه بعد از سیر شدنش با قیمانده بود، بیرون آورد، به وی داد.
 ۱۹ و مادر شوهرش وی را گفت: «مروز کجا خوش‌چینی نمودی و کجا کار کردی؟ مبارک باد آنکه بر توجه نموده است.» پس مادر شوهر خود را از کسی که نزدی کار کرده بود، خبرداده، گفت: «ام آن شخص که امر وزنداو کار کدم، بوعز است.» نوعی به عروس خود گفت: «واز جانب خداوند مبارک بازدیزا که احسان را بر زندگان و مردگان ترک نموده است.» نوعی وی را گفت: «ین شخص، خویش ماوازولی‌های ماست.»

وروت مواییه گفت که «و نیز مر اگفت با جوانان من باش تا همه در و مر اقام کنند.» نوعی به عروس خود روت گفت که «ی دخترم خوب است که با کنیزان او بیرون روی و تورادر کشتزار دیگر نیابند.»

پس با کنیزان بوعز برای خوش‌چینی می‌ماند تا در و جو و در و گندم تمام شد، و با مادر شوهرش سکونت داشت.

نقشه‌نوعی

ومادر شوهرش، نوعی وی را گفت: «ی دختر من، آیا برای توراحت نجومی تابرايت نیکو باشد.

۲ والان آیا بوعز که تو با کنیزان اش بودی خویش مانیست؟ و اینک او امشب در خرم من خود، جو پاک می‌کند.

۳ پس خویشن را غسل کرده، تدهین کن و رخت خود را پوشیده، به خرم من برو، اما خود را به آن مر دشناسان تا از خوردن و نوشیدن فارغ شود.

۴ و چون او بخوابد جای خوابیدنش را نشان کن، و رفته، پایه‌ای اورا بگشا و بخواب، و او تورا خواهد گفت که چه باید بکنی.»

- اووی را گفت: «رچه به من گفتی، خواهم کرد.»
 پس به خ من رفته، موافق هرچه مادر شوهرش اور امر فرموده بود، رفتار نمود.
 پس چون بوز خورد و نوشید و دلش شاد شد و رفته، به کاریافه‌های جو خوابید،
 آنکاه او آهسته آهسته آمده، پایهای او را گشود و خوابید.
 و در نصف شب آن مردم ضطراب گردید و بیهوده آن سمت متوجه شد که اینک زنی نزد
 پایهایش خوابیده است.
 و گفت: «او گفت: «ن کنیز تو، روت هستم، پس دامن خود را بر کنیز
 خویش بگستران زیرا که تو ولی هستی.»
 او گفت: «ی دختر من! از جانب خداوند مبارک باش! زیرا که در آخر بیشتر احسان
 نمودی از اول، چونکه در عقب جوانان، چه فقیر و چه غنی، نرفتی.
 و حالای دختر من، مترس! هر آنچه به من گفتی برایت خواهم کرد، زیرا که تمام
 شهر قوم من تورازن نیکو میدانند.
 والان راست است که من ولی هستم لیکن ولیای نزدیک تراز من هست.
 امشب در اینجا بمان و بامداد ان اگرا حق ولی را برای تواند اغاید، خوب ادناهاید،
 واگر خواهد که برای تتحقیق ولی را ادناهاید، پس قسم به حیات خداوند که من آن را برای
 تواند اخواهم نمود، الان تاصبیح بخواب.»
 پس نزد پایش تاصبیح خوابیده، پیش از آنکه کسی همسایه‌اش را تشخیص دهد، برخاست،
 و بوز گفت: «نهار کسی نفهمد که این زن به خ من آمده است.
 و گفت چادری که بر توست، بیاور و بگیر.» پس آن را بگرفت و او شش کیل جو
 پیووده، بروی گذار دویه شهرفت.
 و چون نزد مادر شوهر خود رسید، اووی را گفت: «ی دختر من، بر تو چه گذشت؟»
 پس اور از هر آنچه آن مردم باوی کرده بود، خبرداد.
 و گفت: «ین شش کیل جورابه من داد زیرا گفت، نزد مادر شوهر تهیید است
 مر و...»
 اووی را گفت: «ی دخترم آرام بنشین تابداني که این امر چگونه خواهد شد، زیرا که

آن مرد تاین کار را امر وزن تمام نکند، آرام نخواهد گرفت.»

ازدواج روت

و بوعز به دروازه آمده، آنجاشست و اینک آن ولی که بوعز درباره او سخن گفته بود میگذشت، و به او گفت: «ی فلان! به اینجا برگشته، بنشین.» واوبر گشته، نشست.

^۲ و دهنفر از مشایخ شهر را برداشته، به ایشان گفت: «یخجا بنشینید.» و ایشان نشستند.

^۳ و به آن ولی گفت: «عومی که از بیلاد موآب برگشته است قطعه زمینی را که از برادر مالیلک بود، میفروشد.»

^۴ و من مصلحت دیدم که تورا اطلاع داده، بگویم که آن را به حضور این مجلس و مشایخ قوم من بخواهم پس اگرانفکا ک میکنی، بکن، واگرانفکا ک نمی کنی مر اخربده تابانم، زیرا غیر از تو کسی نیست که اتفکا ک کند، و من بعد از تو هستم.» او گفت: «ن اتفکا ک میکنم.»

بوعز گفت: «رروزی که زمین را از دست نعمی می خری، از روت موآبیه، زن متوف نیز باید خرید، تنانم متوف را بر میراثش برانگیزانی.»

آن ولی گفت: «می توانم برای خود اتفکا ک کنم مبادا میراث خود را فاسد کنم، پس تتحق اتفکا ک مر ابرده خود بگیری زیرا نمی توانم اتفکا ک نمایم.» ورسم اتفکا ک و مبادلت در ایام قدیم در اسرائیل به جهت اثبات هرام این بود که شخص کفش خود را بیرون کرده، به همسایه خود میداد. و این در اسرائیل قانون شده است.

^۵ پس آن ولی به بوعز گفت: «ن را برای خود بخر.» و کفش خود را بیرون کرد.

^۶ و بوعز به مشایخ و به تمامی قوم گفت: «ما امر وزشاهد باشید که تمامی مایلک الیلک و تمامی مایلک کلیون و محلون را از دست نعمی خریدم.»

^{۱۰} و هم روت موآبیه زن محلون را به زنی خود خریدم تنانم متوف را بر میراثش برانگیزانم، و نام متوف از میان برادرانش و از دروازه محلهاش منقطع نشود، شما امر وزشاهد باشید، و تمامی قوم که تزد دروازه بودند و مشایخ گفتند: «اهد هستیم و خداوندان زن را که به

خانه تو در آمد، مثل راحیل و لیه گرداند که خانه اسرائیل را بنا کردند، و تو در افراطه کامیاب شو، و در بیت لحم نامور باش.

^{۱۲} و خانه تو مثلاً خانه فارص باشد که تاماً برای یهودا زا پید، ازا ولادی که خداوند تورا ازین دختر، خواهد بخشید.»
نسب نامه داود

پس بوعز روت را گرفت و اوزن وی شدو به او در آمد و خداوند او را حمل داد که پسری زاید.

^{۱۴} وزنان به نوعی گفتند: «تبارک با خداوند که تورا ام روز بیولی نگذاشته است و نام او در اسرائیل بلند شود.

^{۱۵} واورایت تازه کننده جان و برونده پیری تو باشد، زیرا که عروست که تورا دوست میدارد و براحتی از هفت پسر بهتر است، اورا زاید.»

ونوعی پسر را گرفته، در آغوش خود گذاشت و دایه او شد.

^{۱۷} وزنان همسایه باش، اور انام نهاده، گفتند برای نوعی پسری زاید شد، و نام او را عویض خوانند و او پدریسی پدر داود است.

این است پدایش فارص: فارص حصر و نر آورد؛

و حصر و نر، رام آورد؛ و رام، عیناً داب ر آورد؛

و عیناً داب نخشون ر آورد؛ و نخشون سلمون ر آورد؛

و سلمون بوعز ر آورد؛ و بوعز عویض دار آورد؛

و عویضی ر آورد؛ ویسی داود ر آورد.

قدیم ترجمه

The Old Persian Version of the Holy Bible in the Persian language of Iran

Public Domain

Language: فارسی (Persian)

Translation by: Wycliffe Bible Translators

PDF generated using HaioLa and XeLaTeX on Apr from source files dated Aug
cf233a-073b-5751-ab25-e35dacee289f